

Πλησιαζουν Χριστούγεννα...

Μὲ συγκίνηση καὶ πάλι περιμένουμε ν' ἀνατείλει τὸ ἱερὸ Δωδεκαήμερο, νὰ φτάσουν ξανὰ οἱ μέρες οἱ τρυφερές τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τῶν Φώτων καὶ τ' Ἀη-Γιαννιοῦ. Γιὰ νὰ μᾶς ἀγιάσουν ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ νὰ μᾶς χαρίσουν, γι' ἄλλη μιὰ χρονιά, τὴ θαλπωρὴ ποὺ ἀκτινοβολοῦν αὐτὲς οἱ τόσο φιλόθεες ἡμέρες. Καὶ καθὼς πλησιαζει ὁ καιρὸς καὶ πορευόμαστε πρὸς τὸ Δωδεκαήμερο, παρατηροῦμε γύρω μας ὅλα νὰ φωτίζονται. Νὰ φωτίζονται μὲ πολύχρωμα φῶτα, ἐνῶ τὰ πάντα σχεδὸν στολίζονται μὲ ποικίλα στολίδια, χαρίζοντας ἔτσι μιὰν ἄλλη διαφορετικὴ ὁμορφιά στὸ σκηνικὸ τὸ χειμωνιάτικο μὲ τὶς γκρίζες καὶ τὶς ἀνήλιαγες μέρες του.

Φῶτα, λοιπόν, παντοῦ. Ἄλλα ἔντονα, ἄλλα χαμηλά, ἄλλα πολύχρωμα καὶ μὲ ποικίλους χρωματισμοὺς τονισμένα, ὥστε νὰ χαρίζουν μιὰν ἀτμόσφαιρα γιορτινὴ καὶ συνάμα αἰσίοδοξη.

Ὡστόσο τὸ ἐρώτημα ποὺ προκύπτει, καθὼς γίνεται λόγος γιὰ τὰ παραπάνω εἶναι τὸ ἐξῆς: Τελικά, ποιὸς εἶναι ὁ λογὸς ποὺ τὸ φῶς κυριαρχεῖ, ἔστω καὶ μὲ ποικίλους τρόπους δοσμένο, παντοῦ; Γιατὶ τάχα συμβαίνουν ὅλ' αὐτὰ καὶ κατὰ κόρον διαφημίζονται; Κάποιος λόγος ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχει κι αὐτὸς δὲν θὰ εἶναι δίχως τὸ θεμέλιό του. Ποὺ σημαίνει πῶς ὅλα ὅσα συμβαίνουν γύρω μας κι ἔχουν σχέση μὲ τὴ

Γιορτή δὲν γίνονται τυχαῖα. Ἔτσι ὁ φωτισμὸς ποὺ βλέπουμε γύρω μας εἶναι ἡ μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ κάθε ὑπεύθυνου ἀνθρώπου νὰ ἀνακαλύψει «τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως». Τὸ ἀληθινὸ τὸ φῶς δηλαδή, αὐτὸ ποὺ θὰ καταυγάσει τὰ ὅποια σκοτάδια του, καὶ κυρίως τὰ μεταφυσικά του, γιὰ νὰ καταφέρει νὰ βιώσει τὴν ἀλήθεια ποὺ κάθε χρόνο προβάλλουν τὰ Χριστούγεννα. Ἀλήθεια ποὺ τὴν προσπερνᾶμε, καθὼς παραμένουμε κολλημένοι πάντα στὰ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γιορτῆς, στὰ στολίδια. Δηλαδή, τὰ δῶρα καὶ διακοσμητικὰ, ἐπειδὴ αὐτὰ ἔλκουν ἄλλωστε καὶ ἐντυπωσιάζουν. Γιατὶ αὐτὸς ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσει «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς» τότε ἐξετάζει καὶ διαπιστώνει, ὅπως οἱ ἔκπληκτοι οἱ Μάγοι, ὅτι στὸ «εὐτελέστερον σπήλαιον...διέλαμψεν ὁ πλοῦτος» τῆς χρηστότητός Του, πλαισιωμένος ὅμως ἀπὸ «ἐσχάτην πτωχείαν». Συνάμα, ἂν ἐρευνήσῃ ἀκόμα περισσότερο, συνειδητοποιεῖ καὶ τό, «Λαοὶ καὶ Ἑθνη κροτήσατε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμὸς, ἤγγικεν, ἐπέστη», γιὰτὶ «Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, ρυθμίζεσθαι ὑπέφηνεν», ὁ Δημιουργός.

Πλησιαζοῦν τὰ Χριστούγεννα. Πόσοι καταννοοῦν, στ', ἀλήθεια, τὸ γεγονός, πόσοι διδάσκονται καὶ βιώνουν τὴν εὐσπλαχνία καί, τέλος, πόσοι φωτίζονται πραγματικά; Γιατὶ στὰ χρόνια μας, εἶναι ἀλήθεια, ἔχουμε πλούσιο φωτισμό, δὲν εἴμαστε πιά μὲ τὰ κεριά, μὲ τὶς λάμπες, μὲ τὸν πρόχειρο ἡλεκτροφωτισμό. Ἐχουμε πολλὰ καὶ ποικίλα φῶτα. Ἡλεκτρικὰ κ. ἄ. Μόνο ποὺ κι αὐτὸς ὁ φωτισμὸς μᾶς εἶναι λιγοστός, γιὰτὶ, δυστυχῶς, δὲν ἔχουμε καταλάβει ἓνα πράγμα: Τὸ πῶς δηλαδή, προσεγγίζουμε ἢ ζοῦμε τὴ γιορτὴ. Μὲ λίγα λόγια, γιορτάζουμε;

Συνήθως, περνᾶμε τὴ γιορτὴ -- παναπεῖ γιορτάζουμε- μὲ μιὰ σειρὰ περίεργων ἀντινομιῶν, οἱ ὁποῖες μᾶς προεκτείνουν τὴ φτώχεια τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ συνάμα. Γιατὶ ὅταν φωτίζουμε τὰ σπίτια κι ὄχι τὴν ψυχὴ μας, ὅταν στολίζουμε τὸ σπίτι μας κι ὅλος ὁ ἐσωτερικὸς μας κόσμος εἶναι γεμᾶτος σκουπίδια, ὅταν κάνουμε δῶρα καὶ ἐμεῖς δὲν καταδεχόμαστε νὰ δεχτοῦμε τὸ μοναδικὸ τὸ δῶρο τῆς φιλίας Του καὶ φιλανθρωπίας, ὅταν στρώνουμε πλούσιες ἐορταστικὲς τράπεζες καὶ περιφρονοῦμε τὸ δικό Του τὸ Τραπεζί, τότε γιὰ ποιά γιορτὴ μιλάμε; Ἐπειδὴ ὅλες οἱ παραπάνω ἐνεργειές μας ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα πηγάζουν,

γιατὶ αὐτὰ δίνουν τὴν ἀφορμὴ γιὰ στολισμό, φωτισμό, τραπεζες καὶ ἀναταλλαγὴ δώρων. Μόνο ποὺ κρατᾶμε ὅ, τι μᾶς συμφέρει κι ὡς ἄλλοι ἀγνώμονες συνδαιτημόνες, ἀπορρίπτουμε αὐτὰ ποὺ δὲν χρειαζόμαστε. Κι ἄς εἶναι τὰ πιὸ οὐσιαστικά, χρήσιμα καὶ εὐεργετικά. Ἐδῶ, βλέπεις χάσαμε ὁλόκληρο Παράδεισο κι ἐμπαίξαμε τὸν Δημιουργό μας καὶ τὴ γιορτὴ θὰ κοιταζουμε;

Πλησιαζουν Χριστούγεννα, λοιπόν...Κι ὕστερα; Γιατὶ κι αὐτὰ θὰ περάσουν ὅπως τόσα καὶ τόσα, ἀρκεῖ ἐμεῖς καλὰ νὰ περάσουμε.

«Βηθλεέμ ἐτοιμαζου...» Ἐσὺ μονάχα. Τ' ἀκοῦς; Ἐμᾶς, ἄσε μας...

Ἀπὸ μακριὰ ἀκούγεται ἡ ὀρθρινὴ ἡ καμπάνα κι ἡ βραχνὴ φωνὴ ἀνώνυμου, γερασμένου ψάλτη: «Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν»...Εὐτυχῶς δηλαδή, γιατί κάποιοι ἀκόμα τὸν ἀφουγγράζονται καὶ δακρύζουν.

Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντῖνος Ν. Καλλιανός
Ἐφημέριος
Ἱ. Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος Σκοπέλου